

היא מקטרוג שלא יקרב אדם לעבודת הקודש ברוך הוא, ואמך יאהב אותו בו? אלא זהה עבودת הקודש ברוך הוא יותר, כשהzieר הזה נקבע לו משום האהבה שאוהב את הקודש ברוך הוא. שכשהzieר הרע הזה נקבע והאדם הזה שומר אותו, זהה אהבת הקודש ברוך הוא, משום שידוע לאוהב את אותו יציר הרע לעבודת הקודש ברוך הוא.

באן הוא סוד לבבלי הדין. כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה, הפל והוא כדי להראות בבודו, והפל הוא לעובודתו. וכי מיראה עבד שמקטרוג את אדוננו, ובכל מה שרצונו אדוננו געשה הוא מקטרוג! רצון הקודש ברוך הוא הוא שיחיו האנדים פמיד בעובודתו וילכו בדרך אמרת כדי לזכותם בכמה טובות. הויאל ורצוננו של הקדוש ברוך הוא בזאת, אין בא עבד רע ונמצא מקטרוג מתוק רצון אדוננו ומסטה את בני האדם לדרך רעה, ודווחה אותם מדרך טוביה, ועשה להם שלא יעשו את רצון אדונם ומסטה את

בני האדם לדרכ רעה? אין וראי שרצון אדוננו הוא עושה. למלא שיחיה לו בן יחידי והיה אהוב אותו ביתר, וזכה עליו באהבה שלא יקרב את עצמו לאשה רעה, משום שהלמי שקרב אליו, אין פראי להפנס להיכל המלה. הודה לו אותו הבן

לעתות רצון אביו באהבה. בבית המלך בחוץ היה זונה אחת נאה למראה ויפת הארץ. לימים אמר המלך, אני רוצה לראות את רצונו של בני אלוי. קרא לאוותה הזונה ואמר לה: לכני ותפתني את

בכיתה דמלכא, לבך, חותך זונה, יאה

יקרב בר נש לפולחנא דקדושא בריך הוא, ומהיך ירחים ליה ביה. אלא, דא איהו פולחנא דקדושא בריך הוא יתיר, פד הא יציר הרע אתפכיא ליה, בגין רחימיו דקא מרחם ליה לקדושא בריך הוא. אבל הא יציר הרע אתפכיא, ותבר ליה בהוא בר נש, דא איהו רחימיו דקדושא בריך הוא, בגין דידייע לךרא לאהיא יציר הרע, לפולחנא דקדושא בריך הוא.

הבא איהו רזא למארה מדין. כל מה דעבד קדשא בריך הוא עילא ומתא, כלל איהו בגין לאחזהה יקרא דיליה, וכל איהו לפולחניה. וכי מאן חמץ עבדא, דלהוי מקטרוג דמארה, יכל מה רעوتיה דמארה, אתעבד איהו מקטרוג, רעוטיה דקידשא בריך הוא, דיהון בני נשא תדייר בפולחניה, ויהكون בארכ קשות, בגין למוציאי לבכמה טבין, הויאל ורעוטיה דקידשא לוז בכמה בא, היך אתייא עבדא בישא, ואשתכח מקטרוג מגו רעוטיה דמארה, ואסטי לבני נשא לארכ ביש, ואדרהי לוז מארכ טב, ועבד לוז דלא יעבדון רעוטא דמארהון, ואסטי לבני נשא לארכ ביש. אלא, ודי רעוטיה דמארה עבד. למלא דהוה ליה בר ייחידאי, וההוה רחימ ליה יתיר, ופקיד עליה ברחימיו, דלא יקרב גרמיה לאתתא בישא, בגין דכל מאן דיקרב לגביה, לאו כדי איהו לאעלא גו פלטرين דמלכא. אודיליה בהוא ברא, למעבד רעוטיה דאובי ברחימיו.

בכיתה דמלכא, לבך, חותך זונה, יאה בחייזו, ושפירא בריך. ליומין אמר מלכא, בעינא למחרמי